



## בית משפט השלום באשקלון

ת"פ 18-01-34542 מדינת ישראל נ' אבו רקייק ואח'

בפני כבוד השופטת, סגנית הנשיא ענת חולתא

בעניין: מדינת ישראל  
ע"י ב"כ עו"ד ניר פיינר

המאשימה

נגד

1. סלאח אבו רקייק-בעצמו  
ע"י ב"כ עו"ד דוד כץ בשם עו"ד יצחק פרץ

2. איברהים אבו רקייק-בהעדר  
ע"י ב"כ עו"ד אלון קוצר

3. שחאדה אבו רקייק-בעצמו  
ע"י ב"כ עו"ד יוסי דגה

4. אחמד אבו רקייק-בעצמו  
ע"י ב"כ עו"ד יונס אלגרינאוי

הנאשמים

### הכרעת דין

#### רקע

1. נגד הנאשמים הוגש כתב אישום המייחס להם, בצוותא חדא, עבירות של **ציד חיית בר מוגנת ללא רישיון**, לפי סעיפים 2 ו-14(ב) לחוק להגנת חיית הבר, התשט"ו-1955 (להלן: "**החוק**"), בנסיבות סעיף 29 לחוק העונשין התשל"ז-1977 (להלן: "**חוק העונשין**"); **ציד בשיטות אסורות** [רדיפה בכלי תחבורה ממונע], לפי סעיף 45(4) לחוק בנסיבות סעיף 29 לחוק העונשין; **פגיעה בערך טבע מוגן**, לפי סעיפים 33(ג) ו-57(א) לחוק גנים לאומיים, שמועות טבע, אתרים לאומיים ואתרי הנצחה, תשנ"ח-1998 (להלן: "**חוק גנים לאומיים**") בנסיבות סעיף 29 לחוק העונשין ו**ציד באזור אסור**, לפי תקנה 1 לתקנות להגנת חיית הבר (אזורים אסורים) תשל"א-1971 בנסיבות סעיף 29 לחוק העונשין.

במקביל, הוגש כתב אישום נגד מעורב נוסף (להלן: "**פאיז**") המייחס לו את אותן עבירות.



## בית משפט השלום באשקלון

ת"פ 18-01-34542 מדינת ישראל נ' אבו רקייק ואח'

2. בהתאם להסכמת הצדדים, נוהלה פרשת התביעה במאוחד בשני התיקים ולאחר שהמאשימה הכריזה "אלו עדיי" בעניינו של פאיז, הופרד הדיון ופאיז העיד כעד תביעה בתיק זה. פרשות ההגנה וסיכומי הצדדים נשמעו בנפרד.

3. על פי כתב האישום, ביום 20.1.2017 לקח נאשם 4 מכונית השייכת לאחיו ונסע ביחד עם שאר הנאשמים ועם פאיז לשטח החקלאי שסמוך לבסיס "אמיתי" במטרה לצוד צבאים. נאשם 3 נהג ברכב. בשעה 14:40 לערך בשטח החקלאי של מושב יבול בסמוך לבסיס, צדו הנאשמים ופאיז עדר צבאים באמצעות רדיפה ברכב. בהמשך, צדו הנאשמים ופאיז בצוותא חדא צבי באמצעות רדיפה ברכב. כשהבחינו ברכב בו נהג האחראי על גידולי השדה בשטח החקלאי, פתחו בנהיגה מהירה על מנת לצאת מהשטח עד שנעצרו על ידי פקח המאשימה ביישוב פתחת שלום. צבי ארצישראלי הינו חיית בר מוגנת וערך טבע מוגן ומין הנמצא בסכנת הכחדה. לנאשמים לא היה רישיון ציד ולא היה היתר למעשיהם.

### מהלך המשפט:

4. הדיונים נדחו מעת לעת בין היתר לצורך הסדרת ייצוגם של הנאשמים וכן לבקשתם לנתב את התיק בפני מותב מגשר.

בסופו של דבר, נקבע דיון לפי סעיף 144 לפניי בתאריך 1.7.2019. במועד זה לא התייצבו לדיון נאשמים 1 ו-2 ובאי כוחם מסרו שנותק עמם הקשר ולבקשתם על מנת שיוכלו לחדש את הקשר עם הנאשמים, נדחה הדיון ליום 15.7.2019. במעמד זה, נאשם 3 כפר במיוחס לו בכתב האישום, הודה שנהג במכונית, אך טען שמטרת הנסיעה הייתה טיול ולא ציד, אישר שקיוו לראות צבאים, אך לא לצוד אותם, הכחיש שיצא מהשטח בנסיעה מהירה. גם ב"כ נאשם 4 מסר מענה דומה והתיק נקבע להוכחות ליום 11.11.2019 לשמיעת פרשת התביעה וליום 2.12.2019 לסיום פרשת התביעה, פרשת ההגנה וסיכומים.

5. ביום 15.7.2019 התייצבו נאשמים 1 ו-2. נאשם 1 כפר במיוחס לו, טען שבאותו היום יצאו לטייל, הכחיש מרדף אחר צבאים, טען כי לא הייתה לו כל שליטה במכונית, שהוא לא נהג בה אלא ישב במושב האחורי. ב"כ נאשם 2 חזר על אותו מענה.

### מהלך משפט ההוכחות

6. ביום 11.11.2019 החלה להישמע פרשת התביעה.

העיד ע.ת. 5 עמרם צברי חוקר הרשות.



## בית משפט השלום באשקלון

ת"פ 18-01-34542 מדינת ישראל נ' אבו רקייק ואח'

העד מסר, כי קיבל מהמשטרה תוצרי חדירה למכשיר הטלפון של נאשם 2. העד העתיק סרטונים רלוונטיים לדיסק נפרד וערך על כך מזכרים (ת/1, ת/א1, ת/ב1) וכן הדפיס פלט של תוצרי החדירה מתוך הדיסק. הדיסק שצרב העד סומן ת/2. יצוין, כי ב"כ הנאשמים העלו התנגדות בנוגע לקבילות הסרטונים או לאמיתות תוכנם, כפי שיפרטו בהמשך.

העד הפיק תמונות מתוך הסרטונים ואלה הוגשו וסומנו ת/3, בכפוף להכרעה בטענות קבילות ומשקל מצד ב"כ הנאשמים.

העד תיאר כי ערך פעולות השוואה בין הנצפה בסרטונים לבין תמונות של כלי הרכב בו נסעו הנאשמים כפי שתועד בזירה ועל סמך השוואה זו הגיע למסקנה שמדובר באותו כלי רכב. כן השווה בין פרטי הלבוש של המצלם הנראים בסרטון ומצא דמיון בינם לבין בגדיו של נאשם 2.

יצוין, כי ב"כ הנאשמים השמיעו התנגדויות רבות במהלך עדות החוקר בנוגע לפעולות החקירה שביצע, תקינותן וקבילות מסקנותיהן. כפי שיובא להלן, רוב רובן של הטענות נזנחו בשלב הסיכומים.

במסגרת החקירה הנגדית, העד מסר כי בבדיקת הסרטונים מצא גם, כי מדובר באותו תאריך ושעה של האירוע בכתב האישום.

כן מסר, שלאחר שצפה בסרטונים ביקש לזמן לחקירה נוספת את הנאשמים על מנת להטיח בהם את הסרטונים. בסופו של דבר, לאחר שנתקל בקושי בזימון מול תחנת תל שבע הסתפק בחקירה חוזרת של נאשמים 2 ו-3 בלבד, שנראים בסרטונים. העד אישר, שלא ניסה לזמן ישירות את נאשם 1 לחקירה נוספת.

החוקר חקר את נאשם 2 (ת/4) וכן את נאשם 3 (ת/5)

7. העיד ע.ת. 9 כפיר בן ברוך – שוטר וחוקר מיומן שביצע את החדירה למכשיר הטלפון שנתפס מידי נאשם 2.

בפתח עדותו הראשית של העד מסר, כי הדיסקים שהוצגו לו נראים כהעתק, שכן הסימון על גבי הדיסקים אינם תואמים את שיטת הסימון שלו והעד לא זיהה את כתב היד כשלו. לעד הוצג תוכן הדיסקים, והעד זיהה את דו"ח החדירה שביצע והמסמך המתעד את החדירה ואת הקבצים שהועתקו ("רפורט PDF"). העד אישר את כלל התוכן הצרוב על הדיסקים כתוכן שהוא הפיק מתוך מכשיר הטלפון, הוריד וצרב.

ב"כ הנאשמים התנגדו להגשת הדיסקים, שכן הם אינם הדיסקים המקוריים ובהיעדר המקור. העד הסביר, נוכח ההתנגדויות, כי קובץ הPDF שהפיק אינו ניתן לשינוי לאחר יצירת הדו"ח ומדובר בקובץ מוגן ואין חשש לשינוי בתוכן הקובץ לעומת הקובץ המקורי וכן הפנה לנתוני הקובץ המלמדים על מועד יצירתו ומכאן הוא למד, כי הקבצים בדיסקים הללו הם העתק של הדיסק המקורי, מבלי שעברו שינוי.



## בית משפט השלום באשקלון

ת"פ 18-01-34542 מדינת ישראל נ' אבו רקייק ואח'

העד הסביר שיחס לסרטונים שהוצגו לו, כי תאריך יצירתם הוא בתאריך 20.1.17. אחד מהם צולם במצלמה של מכשיר הטלפון שנתפס. השני אותר בקבצים שנשלחו מתוך תוכנת "וואטסאפ", ולא יכול להעיד בוודאות מי יצר אותו במקור.

העד נחקר ארוכות בנוגע לאפשרות שינוי הקבצים, וכן נתונים לגבי העברת או שמירת הקבצים ואפשרות שינויים. בסופו של דבר, במסגרת הסיכומים לא הועלו טענות בנושא זה, אלא טענות חלק מב"כ הנאשמים התמקדו בכך, שלבית המשפט לא הוצג הדיסק המקורי אותו צרב העד.

בסופה של החקירה הנגדית, החלטתי לסמן את הדיסקים 8/ כאשר הכרעה לגבי קבילותם או משקלם תעשה במסגרת הכרעת הדין לאחר סיכומי הצדדים.

8. העיד ע.ת. 8 אורן דרוקר, אזרח העוסק בחקלאות. העד העיד, כי ביום האירוע יצא לסיבוב בשדות וראה רכב חשוד בתוך שדה חיטה זרוע, הוא עלה לנקודה גבוהה ובעזרת משקפת הבחין בג'ים פג'ארו "משתולל בשדה". הגייפ נסע בעיגולים בתוך השדה "זיהיתי שהוא מנסה ככה ללוות איזה צבי, לשגע אותו קצת, לנגח או משחקים שם עם הצבי, מנסים לדרוס אותו". העד התקשר לפקח ובמקביל התחיל להתקדם לכיוון השדה. הגייפ החל לנסוע במהירות לכיוון הכביש, והוא נסע אחרי תוך שמירה על קשר עין. הגייפ נסע בפראות על הכביש ופנה לכיוון פתחת שלום, שם נעצר על ידי הפקח עודד נחמיה. העד סיפר על הנוק שנגרם לשדה. כעבור שלושה ימים זומן לעדות במקום האירוע וסיפר את אשר ראה. העד לא רשם את מספר הרכב. העד מסר בחקירתו הנגדית, שקודם לאירוע ראה להקה של צבאים. העד שיער, כי הנוסעים ברכב בודדו צבי אחד מתוך הלהקה ורדפו אחריו. מדובר בלהקה שחיה באיזור, מתוך היכרותו עם השטח מספר שנים. העד מסר, שלאחר מכן ראו סימני צמיגים בשטח ("קוליסים") וגם עקבות של צבי אך לא צילמו אותם. העד מסר, שמהנקודה הגבוהה בה שהה לא ראה כלי רכב נוספים.

בתום הישיבה נקבע מועד נוסף לתאריך 28.1.2020 לסיום פרשת התביעה ולפרשת הגנה. 9. ביום 2.12.2019 נאשם 1 לא התייצב לדיון ונמסר על ידי חבריו לכתב האישום כי הוא חולה. מאחר וזומן כדין ובהתאם להסכמת בא כוחו, הדיון התקיים בהעדרו (יוער, כי בטעות נכתב בראש הפרוטוקול כי הנאשמים לא נכחו בדיון, ואולם כלל הנאשמים מלבד נאשם 1 התייצבו לדיון ונכחו בו).

העיד ע.ת. 6 דוד גודקר שתפס מכשירי טלפון של הנאשמים בזירה. ב"כ הנאשמים לא הפנו לעד שאלות במסגרת חקירה נגדית.



## בית משפט השלום באשקלון

ת"פ 18-01-34542 מדינת ישראל נ' אבו רקייק ואח'

10. העיד ע.ת. 1 יפתח מגן – חוקר הרשות. העד חקר את נאשם 3 (ת/11), את נאשם 2 (ת/12), את נאשם 1 (ת/13) וכן ערך דוחו"ת עיכוב לנאשמים (ת/14). העד מילא דוחו"ת תפיסה של מכשירי הטלפון וצילם אותם (ת/15). העד סיפר שקיבל שיחת טלפון מאורן דרוקר לגבי רכב שרודף אחרי צבאים. העד ביקש מעודד נחמיה לצאת לאירוע. כשהגיע, ראה את הגייפ פג'ארו במקום ועודד נחמיה כבר היה שם. העד עיכב את החשודים והם נחקרו בחדר בישוב אבשלום הסמוך. העד סיפר על סמך היכרותו עם האיוור על תופעה של ציד של צבאים, המצויים בסכנת הכחדה. בתום החיפוש ברכב העד ביקש מגלעד גבאי לנסוע לשטח המדובר ולבדוק סימני צמיגים בשטח. גלעד נסע וצילם ושלח לו את התמונה ב"וואטסאפ" אותה הציג לנאשמים בחקירה. העד הסביר, שהחקירה נערכה בחדר שהוקצה להם בישוב אבשלום הסמוך, מחמת השעה לא ראה לנכון לחקור את החשודים בחוץ, וכן לא מצא לנכון לעכבם לתחנת משטרת אופקים המרוחקת למעלה חצי שעה, במצב שבו לא יכלו לבצע הפרדה בין החשודים וכיוון שיה ערב שבת.
- יצוין, כי שאלות שהופנו לעד בנוגע לתקינות חקירת החשודים לא הבשילו בסופו של דבר לטענות במסגרת הסיכומים.
11. העיד ע.ת. 2 אוהד יהלומי – פקח הרשות. העד חקר את פאזי (ת/16), את נאשם 4 (ת/17) וכן צילם את החשודים (ת/18). העד סיפר, שנקרא לאירוע בחשד לעבירת ציד והגיע למקום לאחר שהרכב החשוד נעצר וכבר בוצע בו חיפוש. ב"כ נאשם 4 הציג לעד שאלות בנוגע לאופן חקירת הנאשם וזכות ההיוועצות עם עורך דין. שאלות אלה לא הבשילו לכדי טענות בסיכומי הנאשם.
12. העיד ע.ת. 3 גלעד גבאי – עובד הרשות. העד צילם תמונות בשטח. בתמונות נראים סימני צמיגים בתוך השדה, וכן נראה מסלול הנסיעה בתוך השדה. העד מסר, שחקלאים לא נוסעים בצורה כזו בתוך השדה כדי לא לפגוע בו. העד צילם עקבות של צבי בשדה וכן צילם שלדבריו מתעד תחנת הרחה של צבאים (ת/19, ת/20). העד סיפר, שנקרא לאירוע וכשהגיע כבר היו חוקרי הרשות עם החשודים. הוחלט לבצע את החקירות באבשלום ועברו לשם. העד קיבל מאורן דרוקר מיקום של האירוע ונסע לשם, איתר עקבות טריות בתוך השטח וצילם אותם. כמו כן ראה הרבה עקבות צבאים בשטח וצילם. לאחר מכן חזר למקום החקירות והציג את הצילומים לחוקרים. העד הסביר בחקירה הנגדית כיצד הגיע למסקנה שהעקבות טריות. העד אישר בחקירה הנגדית, שעקבות הצבאים לא נראים בצילום. לדבריו, זאת בשל איכות הצילום אך עמד על כך שהיו עקבות רבות של צבאים בשטח. העד הצביע על גללים שזיהה כגללים של צבאים בצילום. העד הסביר, שתחנת ההרחה נוצרה לפני האירוע והיא מלמדת על נוכחות קבועה של צבאים בשטח. העד סיפר, על סמך ניסיונו, שמסלול הנסיעה בתוך השטח מתאים למרדף אחרי צבי, במטרה להתיש אותו.



## בית משפט השלום באשקלון

ת"פ 18-01-34542 מדינת ישראל נ' אבו רקייק ואח'

13. העיד ע.ת. 4 - עודד נחמיה, פקח הרשות. העד סיפר, שקיבל שיחת טלפון מאורן דרוקר שמסר לו על רכב חשוד בציד. אורן רדף אחרי הרכב וכיוון אותו למקום. הוא כרז לו לעצור והרכב אכן נעצר וכשהגיע סיוע ניגש לרכב וביצע עיכוב. בהמשך בוצעו פעולות חקירה, חיפוש ברכב שצולם על ידו (ת/22), הוא צילם תמונות של הרכב (ת/21) והחשודים נלקחו לחקירה. העד אישר, שבזמן החיפוש המצולם לא נתפסו מכשירי הטלפון.

14. העיד ע.ת. 10 ד"ר נועם לידר, מומחה מטעם המאשימה שכתב את חוות הדעת ת/23, לגבי מעמדו של הצבי והיותו בסכנת הכחדה. בשלב זה, המאשימה הכריזה "אלו עדיו" בעניינו של פאיז.

15. ביום 28.1.2020 לא נשמעה עדותו של פאיז שכן לא התייצב לדיון על אף שזומן אליו. בלית ברירה נקבע מועד נוסף לסיום פרשת התביעה ליום 11.6.2020 והוצא צו הבאה לפאיז.

16. ביום 10.6.2020 התייצב באולם בית המשפט ב"כ הנאשם 3 ועתר בשם כל באי כוח הצדדים בתיק לדחות את הדיון הקבוע בשל התפשטות נגיף הקורונה בתל שבע, מקום מגורי הנאשמים. ב"כ המאשימה הצטרף לבקשה ובנסיבות אלה בלית ברירה נדחה הדיון ליום 24.9.2020.

17. בשל שינויי בתכנית העבודה במרחב לכיש, ביום 6.8.2020 נדחה הדיון ליום 8.11.2020.

18. ביום 8.11.2020 העיד פאיז והמאשימה הכריזה "אלו עדיו". פאיז העיד, שביום האירוע יצאו מתל שבע לטיול בטבע. הגיעו לחורשה בה אכלו, ישבו כחצי שעה ואז נסעו לכיוון ביתם. הגיעו לכיכר שם נלקחו לחקירה ולאחר מכן שוחררו. במהלך הטיול ראו כלבים וכן ראו צבי, ממרחק של כ-50 מטר. הוא ונאשם 3 ירדו מהרכב, הסתכלו על הצבי. הצבי המשיך לאכול ואחר כך הלך. בשטח היה רכב נוסף, שחור, רכב פרטי (בהמשך מסר שמדובר בטנדר שחור). שחאדה נהג ברכב, והוא החליט לאן נוסעים. לידו ישב איברהים. ראו את הצבי פעם אחת, לפני שישבו לאכול. כשראו את הצבי ביקש משחאדה לעצור כדי לראות את הצבי. האחרים לא דיברו. העד לא אישר את האמור בהודעתו ת/16 ש"כולם ראו את הצבי" ולדבריו לא אמר כך לחוקר. הוא ישב במושב האחורי באמצע. הוא לא ידע לאן נוסעים ולא היתה כוונה לנסוע למקום מסוים.

19. במסגרת פרשת ההגנה העידו הנאשמים.

נאשם 1 אימץ את דבריו במשטרה (ת/13) כעדות ראשית. הנאשם העיד שלא ראה את הטנדר השחור בו נהג אורן דרוקר. הכחיש שראה צבאים בשטח. שחאדה נהג ברכב. אחמד הביא את הג'יפ וישב מאחור. הוא לא זוכר איפה היו ומכחיש שנסעו בתוך השטח הזרוע. הנאשם לא ידע להסביר למה אמר בחקירתו שלא היו להם כלבים, אין לו כלבים והוא לא יודע על ציד עם כלבים.



## בית משפט השלום באשקלון

ת"פ 18-01-34542 מדינת ישראל נ' אבו רקייק ואח'

נאשם 2 העיד שלא השתתף בציד. לדבריו טיילו בשטח ועברו לידם צבאים, צילמו אותם. הנאשם הכחיש שרדפו אחרי הצבאים בתוך השטח ומסר, שרק עברו ליד הצבאים. הנאשם אישר שהצבאים ברחו מהם ופחדו. הנאשם אישר שצילמו והסריטו את הצבאים. נאשם 3 אישר את דבריו בחקירותיו כאמת. הנאשם אישר שראו צבאים ביום האירוע. הנאשם הכחיש שרדפו אחרי צבאים ולדבריו היו בשטח הרבה רכבים. לדבריו ראה את הצבי בשטח והוא ברח לבד מהרכב. מכחיש שנסעו אחרי הצבי. לדבריו נסע בשביל והצבי "בטבע הוא בורח לבד". הנאשם אישר שהיה עדר של צבאים. לדבריו שמר על זכות השתיקה כשהראו לו את הסרטון כי כבר הסביר הכל בחקירה הראשונה. הנאשם העיד שהוא מרבה לטייל בטבע והוא מכיר את המסלול ואת הדרך והחליט על המסלול.

נאשם 4 העיד שהביא את הגיפ של אח שלו וכל החבורה החליטו לצאת לטיול שטח. עשו הפסקה לאכול ולשתות. אחרי כשלוש שעות רכב סימן להם לעצור, לקחו אותם לחקירה. הוא ישב מאחור בצד שמאל, החלונות שחורים והוא יכול להסתכל רק קדימה ולא יכול לראות מה יש בצד. נסעו ללא מטרה מסויימת. נסעו רק בשבילים. לשאלה שאיברהים ישב מקדימה וצילם השיב "מה אכפת לי מה אברהים עושה". לטענה שבסרט רואים שהצבאים מקדימה הכחיש את הדבר וטען שלא ראה את הצבאים והם היו רק בצד שמאל. הנאשם עמד על כך, שהחלון מצד שמאל שחור מבפנים, גם אם החלונות האחרים לא שחורים.

20. בתום עדויות הנאשמים, ביקשה המאשימה לסכם בכתב וב"כ הנאשמים ביקשו בחלקם לסכם בכתב ובחלקם בעל פה. בנסיבות אלה, ניתנה הוראה על הגשת סיכומי המאשימה לכל המאוחר עד ליום 24.11.2020, נקבע כי ב"כ הנאשמים המעוניינים לסכם בכתב יעשו כן לכל המאוחר עד ליום 1.12.2020 ונקבע מועד לסיכומים בעל פה של יתר ב"כ הנאשמים ליום 2.12.2020.

21. סיכומי המאשימה הוגשו. כמו כן ב"כ הנאשם 4 הגיש סיכומיו בכתב וב"כ הנאשמים 1-3 סיכמו בעל פה.

### טיעוני המאשימה

22. המאשימה מבקשת להרשיע את הנאשמים במיוחס להם בכתב האישום. נטען כי יש להרשיע את הנאשמים על סמך עדויות הפקחים, האזרח שראה אותם בשטח והעדים הנוספים. נטען כי יש לדחות את גרסתם הפתלתלה והבלתי קוהרנטית של הנאשמים שסותרו זה את זה והתחמקו מלהשיב לשאלות.

23. העד **דרוקר** הבחין ברכב הנאשמים כשהוא "משתולל בתוך השדה" ונוסע במעגלים סביב צבי. העד החל בנסיעה לכיוונם וכשהבחינו בו הגבירו מהירות ויצאו מהשטח. העד מסר



## בית משפט השלום באשקלון

ת"פ 18-01-34542 מדינת ישראל נ' אבו רקייק ואח'

- ששמר על קשר עין עם המכוננית כל העת. העד מסר שהנאשמים בודדו צבי מתוך הלהקה וניסו "לנגח" אותו באמצעות המכוננית, כל זאת בתוך שדה חרוש וגרימת נזק לשדה. העד עמד על כך שמכוננית הנאשמים הייתה הרכב היחיד בשטח וכן מסר שזיהה עדר צבאים קודם לכן ולאחר מכן ראה את המרדף אחר הצבי הבודד.
24. העד **גלעד גבאי** תיעד את הסימנים בשטח למפגש שבין המכוננית והצבאים באופן שמלמד על מרדף. העד הסביר שמדובר במרדף אופייני לציידים בשטח מישורי, כאשר הציידים רודפים אחרי הצבי במטרה להתיש אותו במישור הפתוח ועד שהוא נופל. מעדותו של פאיז עלה כי נאשם 3 נהג במכוננית, החליט לאן נוסעים וכשהגיעו לשטח ראו צבי. לדבריו הוא ונאשם 3 ירדו מהרכב וניסו להתקרב אל הצבי רגלית. העד אישר שלא היו במקום כלי רכב נוספים.
25. העד **עודד נחמיה** העיד שפגש בנאשמים, הזדהה בפניהם כפקח הרשות, הודיע להם על עיכובם ולאחר שהגיע הפקח יפתח מגן, הודיע לנאשמים על הכוונה לערוך חיפוש במכוננית. החיפוש צולם.
26. העד **יפתח מגן** תפס את מכשירי הטלפון מהנאשמים וכן השתתף בחיפוש ברכב לאחר עיכוב הנאשמים.
27. נטען על ידי המאשימה כי אמרות הנאשמים נגבו בשטח כמקובל בחקירות הרשות, כאשר תחנת המשטרה הקרובה היא במרחק למעלה מחצי שעה וללא תנאים המאפשרים הפרדה בין החשודים עד לתחנת המשטרה וכאשר החקירה בתחנה לא תואמה מראש. מדובר בהחלטה מקצועית סבירה לבצע את החקירה באותו מעמד שבו עוכבו הנאשמים ובחדר שהועמד לרשותם ביישוב אבשלום.
28. נטען כי אין כל פגם בהגשת "ראיה משנית", קרי העתק מידע ממכשירי הטלפון שנצרב בתקליטורים. העד **כפיר בן ברוך** הוא חוקר מיומן והעיד שהוציא בעצמו את המידע מהטלפון וצרב אותו על גבי ארבעה תקליטורים. התקליטורים אשר הוצגו לבית המשפט הם העתקים והעד הסביר מעיון בתקליטור שמדובר בפלט שהוא עצמו יצר כקובץ PDF שאיננו ניתן לשינוי לאחר היווצרותו. משכך, טוענת המאשימה כי אין כל חשש שחל שינוי בקובץ או כי התקליטור שהוגש לבית המשפט איננו העתק מדויק של התקליטור המקורי שיצר העד. בתקליטורים (ת/9) מצויים שני סרטונים המלמדים על מרדף אחר עדר צבאים ואחר צבי בודד בתאריך 20.1.2017.
29. העד **אברהם צברי** ביצע השוואה בין תמונות שצולמו על ידי הפקחים ובין הסרטונים והעיד לגבי הדמיון בין כלי הרכב, הבגדים של הנהג בשני מקורות הצילום. מדובר בתמונות שנלקחו מהדיסק ת/2 שהועתק מהדיסק ת/9.
30. נטען כי הנאשמים ככלל אימצו את גרסאותיהם בחקירות. ואולם, נאשם 1 לא ידע להסביר בעדותו מדוע התייחס בחקירתו לכלבים בהקשר של פעולת ציד. נאשם 2 אישר שצילמו צבאים שהיו לידם וכי הצבאים ברחו מהם ופחדו וכן אישר באופן כללי שאם יש סרט שבו



## בית משפט השלום באשקלון

ת"פ 18-01-34542 מדינת ישראל נ' אבו רקייק ואח'

הם נראים נוסעים אחרי צבאים, מדובר בסרט שהם צילמו. נאשם 3 אישר שראה צבאים בשטח באותו היום וכן שהצבי ברח, אך לדבריו הצבי ברח "לבד". נאשם 4 אישר שהביא את המכונית לטובת הטיול ולדבריו ישב במושב האחורי ולא ראה דבר, כיוון שהחלונות כהים. העד עמד על כך שהחלונות הכהים מונעים התבוננות מבפנים החוצה. נטען כי ידיעה שיפוטית היא שחלונות כהים מונעים התבוננות מחוץ לאוטו ולא מתוכו. המאשימה טוענת כי הדבר עולה גם מהתמונות שהוגשו וכי יש לקבוע שנאשם 4 אינו מהימן. כמו כן, יש לדחות את עדויות הנאשמים לפיהן לא שמו לב לכך שנאשם 3 ופאיו יצאו מהמכונית כדי להתבונן בצבי, בהינתן שישבו במושב האחורי ומדובר בגיף ללא דלתות אחוריות. נטען כי לאור הסתירות שבין הנאשמים לבין עצמם וכן לאור הפערים בין האמור בחקירה לבין עדותם בבית המשפט, יש לדחות את גרסאות ההגנה.

### טיעוני הנאשמים

31. ב"כ נאשם 4 סיכם בכתב ועתר לזכות את נאשם 4 מאחר והמאשימה לא עמדה בנטל המוטל עליה להוכיח את מעורבותו בעבירות מעבר לכל ספק סביר. נטען כי בעניינו של נאשם 4 הוצגו ראיות נסיבתיות בלבד, שאינן מובילות למסקנה הגיונית אחת ולפיה הוא היה צד לציד או שותף לו. גרסת הנאשם תמימה, הגיונית ופשוטה, הנאשם אישר שהיה במקום לאחר שיצא לטייל עם חבריו כמדי שבוע ללא כל תכנית לצוד או ציוד לציד. במהלך הנסיעה ישב במושב האחורי משמאל, הוא לא ראה צבי ולא מתעניין בציד. אין סיבה שלא לקבל את גרסתו, גם אם מי מהאחרים ביצע עבירה במהלך הנסיעה. גרסת הנאשם לא נסתרה ולא כורסמה. במכשיר הטלפון הנייד של הנאשם לא נמצא דבר המפליל אותו. נטען כי נוכחות בזירה כשלעצמה איננה עבירה ופרט לכך לא עשה דבר ולא נשמע אומר דבר בסרטונים שנתפסו. לא הוכח כי לנאשם זה שליטה על הנאשמים האחרים שהיו במכונית, גם אם הם חבריו, או על מעשיהם שנעשו באופן ספונטני במהלך הדרך. נטען כי מדובר בענישה קולקטיבית, לא חוקית ולא מוסרית, ואין לה מקום בהליך הפלילי. נטען כי בהעדר הוכחה בדבר סיכום מוקדם או קשירת קשר בין נאשם 4 לאחרים לבצע ציד, אין להטיל עליו אחריות בצוותא על מעשי האחרים שהיו לידו או בסביבתו או יחד איתו בנסיעה. טענת נאשם 4 המכיר את חלונות המכונית, ביקש מהמאשימה להציג תמונה של חלון צד שמאל של המכונית, לאור גרסתו שלא ראה מתוך המכונית את המתרחש בחוץ, וכאשר ב"כ המאשימה הציג לו תמונה של חלון ימין. המאשימה לא עמדה בכך ולא סתרה את גרסתו. יש לדחות את טענת המאשימה שמדובר בידיעה שיפוטית, כאשר בית המשפט לא ביקר במכונית ולא ראה את החלון המדובר.

32. ב"כ נאשם 1 טען שלא הוכח חלקו של נאשם 1 באירוע וכי אין די בעצם הימצאותו במכונית כדי להרשיעו בעבירת הציד. נטען כי גרסתו של נאשם 1 לא נסתרה. נטען כי מדובר בנאשם



## בית משפט השלום באשקלון

ת"פ 18-01-34542 מדינת ישראל נ' אבו רקייק ואח'

דל, הן בשפה והן בהבנה. נטען כי גרסתו מתיישבת עם גרסת יתר הנאשמים. נטען כי הראיות שנאספו ובפרט הסרטונים לא הוצגו לנאשם, לא בחקירה ולא בבית המשפט, והמאשימה לא טרחה לזמן את נאשם 1 לחקירה. המזכרים נ/2-נ/א' מלמדים על העדר שקידה מינימלית מצד החוקר צברי. בנסיבות אלה, נמנעה ממנו האפשרות להתייחס לסרטון ויש לקבל את גרסתו כפי שהיא. נטען כי יש לפסול את העתקי הדיסקים לאור עדות כפיר נאמן ולאחר שעד היום לא ברור איפה נמצאת הראיה המקורית. נטען כי העד לא התחייב באופן חד משמעי לזהות שבין תכולת הדיסקים ולא הוכחה השרשרת או מי ביצע את ההעתק. נטען כי מהפסיקה אליה הפנתה המאשימה עולה כי לא הוכחו תנאי הקבילות ולכן אין לקבל את הסרטון. נטען כי יש לאמץ את עדותו של פאיז ולפיה לא הוכח כי מטרותו של נאשם 1 הייתה שונה מעדותו ולקבוע כי השליטה במכונית הייתה רק בידי נאשם 3. נטען כי אין ראיות לכך שהנאשמים נערכו לציד, הצטיידו לשם כך או שגם לו תפסו צבי היה להם מה לעשות איתו או איפה לשים אותו, לעניין זה הפנה לתמונות המכונית. נטען כי לאור הראיות הנסיבתיות, האפשרות של ציד איננה המסקנה היחידה האפשרית. נטען כי יש יותר מדרך אחת לפרש את עדותו של עד הראיה דרוקר וכי עדותו היא תוצאה של פרשנות שלו. לשם כך לא צריך לקבוע כי העד שיקר, אלא כי פרשנותו איננה היחידה האפשרית ונטען כי לא נשללה אפשרות שהיו במקום מספר כלי רכב וגם פאיז תיאר שני רכבים בשטח.

33. ב"כ נאשם 2 טען כי גרסת נאשם 2 לא נסתרה. נטען כי גם לפי עדותו של פאיז הוא ונאשם 3 ירדו מהרכב והאחרים נשארו בו, האזרח תיאר נסיעה אחרי צבאים ומדובר ב"נרטיב", כאשר הנאשמים מתארים אחרת. פאיז לא אישר את האמור בהודעתו שכולם ראו את הצבי והמאשימה לא ביקשה להעיד את גובה האמרה שלו. מדובר במחדל שצריך לפעול לטובת הנאשמים. נטען כי בתיק מחדלי חקירה כאשר לא נבדקו באופן מקצועי הממצאים שבשטח, לרבות הגללים, הקוליסים, תחנת ההרחה. נטען בעניין זה שעדי התביעה אינם מומחים, אף שעדותם מהצד נשמעת כעדות מומחה. נטען כי העד דרוקר לא באמת שמר על קשר עין עם המכונית ויש לקבוע שטעה בעדותו או שהתבלבל בין רכב זה לרכב אחר או שרצה "לכסות" על טעותו. נטען כי מבחינה משפטית לא הוכח שהחלה "רדיפה" אחר הצידה. נטען כי גם אם נסעו ליד הצבי כדי לצפות בו או שנתקלו בו באקראי, עדיין לא החלה הרדיפה. נטען כי על בית המשפט לקבוע מהו הרף שבו מתחילה פעולת הציד. במקרה זה לא הובאו די ראיות המלמדות גם על הכוונה ולכן לכל היותר יש לקבוע כי מדובר בזוטי דברים. נטען כי למרות טיעוני המאשימה אין עקבות צבאים בשטח ואין ראיות לגבי המרדף, אלא ראיות נסיבתיות המבוססות על תחושות. נטען גם שלא הוכחו כנדרש תנאי הקבילות לגבי הסרטון עליו הסתמך העד צברי.

34. ב"כ נאשם 3 ביקש לאמץ את טענות ב"כ הנאשמים האחרים ובאופן ספציפי לגבי נאשם 3 ביקש שלא לתת אמון בעדותו של פאיז שנסתרת בראיות אחרות. נטען כי היה קל "לסמן"



## בית משפט השלום באשקלון

ת"פ 18-01-34542 מדינת ישראל נ' אבו רקייק ואח'

את נאשם 3 כמי שתכנן את הנסיעה ונהג במכונית, אבל בפועל הוא לא ידע לאן נוסעים והדבר אושר גם על ידי פאיז בחקירתו הנגדית.

### דיון והכרעה

35. לאחר שבחנתי את מכלול העדויות והראיות וכן את גרסאות הנאשמים המסקנה המתחייבת מכלל הראיות היא, שלא נותר ספק כי הנאשמים ביצעו, בצוותא חדא, את המיוחס להם בכתב האישום.

36. הרשעת הנאשמים מבוססת על מכלול הראיות, ישירות ונסיבתיות, שאינן מתיישבות עם גרסאות הנאשמים שבחלקן אף אינן מתיישבות זו עם זו.

37. הראיה העיקרית, היא עדות עד הראיה אורן דרוקר שראה את הרכב בו נסעו הנאשמים נוסע במעגלים, במרכז שדה חיטה זרוע, סביב צבי ומנסה לנגח בו. עדות העד כי זיהה את כלי הרכב ושמר איתו על קשר עין עד שנעצר על ידי פקח הרשות לא נסתרה כהוא זה. לא נותר כל ספק, כי כלי הרכב שזוהה על ידי הנאשם הוא הרכב בו נסעו הנאשמים.

38. שני סרטונים מיום האירוע, שהורדו מתוך מכשיר הטלפון של נאשם 2, שישב ליד כסא הנהג, תומכים היטב בעדות עד הראיה ובמיוחס לנאשמים בכתב האישום. בסרטון אחד נראה מרדף אחר עדר של צבאים, בתוך השטח החקלאי ומחוץ לשבילים. בסרטון השני נראה מרדף אחר צבי בודד, גם כן בתוך השדה הזרוע. ראיות המאשימה, שהוצגו על ידי העדים צברי ובן-ברוך, מלמדות באופן שאינו מותיר כל מקום לספק, כי הסרטונים צולמו ביום האירוע, ברכב שנתפס, על ידי נאשם 2 שישב ליד מושב הנהג.

39. כאמור, הנאשמים הכחישו כי נסעו בתוך השדה ועמדו על כך שטיילו בשבילים בלבד. אין מנוס מלקבוע, כי עדויות הנאשמים בעניין זה אינן עדויות אמת. הימצאות הנאשמים בתוך השדה כשהם נוסעים במעגלים סביב הצבי די בה להוכיח את יסודות העבירה, בהיעדר הסבר חלופי, לא כל שכן הסבר סביר חלופי, להתנהגות זו, המוכחשת על ידם.

40. טענות ב"כ הנאשמים (חלקם לא חזרו על הטענות בסיכומים) בנוגע לקבילות הסרטונים דינן להידחות. אכן, בפני בית המשפט לא הוצג הדיסק המקורי שאותו צרב העד בן ברוך, חוקר מיומן שביצע את החדירה למכשיר הטלפון. עם זאת, לא נסתרה כלל עדות העד, כי התוכן האמור הוא בדיוק התוכן אותו הוריד ולא נוצר כל ספק לגבי האותנטיות של הסרטונים האמורים. המדובר בהעתק של תוכן הדיסקים שאין חשש לגבי מהימנותו. למעשה, גם לא נטען אחרת על ידי ב"כ הנאשמים. בנסיבות אלה, עתירת ב"כ הנאשמים לפסול את הראיה בנימוק שאינה קבילה, אך מחמת העובדה שהוצג לבית המשפט העתק (שלא באמצעות מבצע ההעתקה), נדחתה.



## בית משפט השלום באשקלון

ת"פ 18-01-34542 מדינת ישראל נ' אבו רקייק ואח'

41. למעשה, בעת עדותו נאשם 2 אישר את ביצוע הצילום אלא שטען, שהנראה בו אינו מרדף, אלא מדובר בתיעוד של נסיעה בשביל בעוד הצבאים "עוברים". מדובר בטענה המופרכת מצפיה בסרטון עצמו.

42. כאמור, די בכך על מנת להביא להרשעת הנאשמים בדינם. בכל הנוגע לנאשם 3 שנהג ברכב ולנאשם 2 שהסריט את האירועים, המסקנה מתבקשת וקלה. בנוגע לנאשמים 1 ו-4 הרשעתם מתבססת על עצם נוכחותם (שאינה מוכחשת) ברכב בזמן האירועים.

טענת נאשם 4, שישב במושב האחורי משמאל, ליד חלון המושחר (מבפנים) באופן שלא אפשר לראות את המתרחש בחוץ נדחית מכל וכל לאור הנצפה בסרטונים – הצבאים נראים בו בבירור דרך החלון הקדמי של הרכב, ולעיתים דרך החלון הימני הקדמי, הפתוח. די בכך כדי לדחות את טענתו המיתממת.

הוא הדין ביחס לטענת נאשם 1, שכלל לא ראה צבאים באותו היום. כאמור, נאשם 1 ישב במושב האחורי מימין ודי בצפייה בסרטונים כדי לדחות כבלתי מתקבלת על הדעת את טענתו.

יוזכר, כי פאיז העיד שביקש מנאשם 3 לעצור את הרכב ושניהם ירדו ממנו כדי לצפות בצבי. בהינתן העובדה שמדובר בגייפ שלו שתי דלתות בלבד, בהכרח ירידתו של פאיז מהרכב (פאיז ישב במושב האחורי באמצע) חייבה לכל הפחות גם את ירידת נאשם 4 ולו על מנת לאפשר לו לעבור. ירידה מהרכב, נוכח מבנהו של הרכב, בהכרח מורגשת על ידי נאשמים 1 ו-4 שישבו מאחור וגם בכך יש כדי לתמוך במסקנה בדבר דחיית עדותם.

בהיעדר טענה פוזיטיבית בדבר הסתייגות נאשמים 1 ו-4 ממעשי הרדיפה אחר הצבאים, והעובדה שיצאו יחד כחבורה ל"טיול" שכלל רדיפה בתוך השטח החקלאי אחר הצבאים, מתחייבת על פי כללי הדין וההלכה בדבר "מבצעים בצוותא" המסקנה, כי גם הם היו חלק מהמעגל הפנימי של מבצעי העבירה. חלקם היחסי במעשה העבירה, רלוונטי, איפוא, לשלב העונש ולא לשלב קביעת האחריות.

43. לא מצאתי לנכון להעמיק חקר בטענות שהועלו במהלך החקירות הנגדיות, ואשר נזנחו בשלב הסיכומים. נראה, כי בדין נזנחו, משאין בהן ממש. בנסיבות שתוארו אין גם צורך להעמיק ולפרט את תרומתן למכלול הראייתי של ראיות נוספות שהוצגו במהלך המשפט שהן הרבה מעל ומעבר לדרוש.

### סוף דבר

44. נוכח כל אמור לעיל, משלא נותר כל ספק, ודאי לא ספק "סביר", בכך שהנאשמים ביצעו את המיוחס להם בכתב האישום, מתחייבת המסקנה שיש להרשיעם בדין וכך אני קובעת.



## בית משפט השלום באשקלון

ת"פ 18-01-34542 מדינת ישראל נ' אבו רקייק ואח'

ניתנה היום, ט"ז אדר תשפ"א, 28 פברואר 2021, במעמד הצדדים

ענת חולתא, שופטת, סגנית הנשיא